

1. BŘEZNA 2009

POSTNÍ DOBA

ČÍSLO 101

To, co ve společnosti závislých a v závislé rodině postrádáme, je smysl pro opravdový život.

A tak hledáme pseudozpůsoby, jak pocítit, že doopravdy žijeme. To, jak dobře víte, nefunguje, ale z nějakých důvodů se zdají být tyto způsoby lepší než nic. Užíváme nikotin, kofein nebo se nacpáváme jídlem, abychom měli nějaký vjem. Někteří si prolévají hrdlo alkoholem nebo se vzrušují hazardními hrami či destruktivní sexuální aktivitou.

Takové chování je svědectvím o nedostatku spirituality. Ten, kdo duchovně žije, má nadbytek síly a dobrý smysl pro vnitřní kreativitu a imaginaci. Takoví mohou říct: „Mám víc než dost. Prožívám takovou plnost, že z ní mohu ještě dávat.“

Když ve svém nitru pocítíme Ducha Ježíšova více, než jsme žádali nebo toužili, pak pochopíme milost. A milost je trvalou hrozbou závislosti.

RICHARD ROHR – ŽÍT (Z KNIHY RADIKÁLNÍ MILOST)

Jáhen Martin Opatrný

Rozhovorem v tomto čísle se ještě vracíme k minulému jubileu Vojtíka. Máme-li nahlédnout historii společenství sv. Vojtěcha uceleň, potom jedním z nejpovolanejších je jáhen ing. Martin Opatrný, jemuž jsme položili několik otázek.

Martine, jak jsi se dostal k jáhenské službě?

Začátek je u sv. Václava v Dejvicích v roce 1956. Na penzi tam tehdy sloužil a bydlel Mons. Karel Kadlec, někdejší profesor KTF, který byl velmi dobrý pastoralista. Ten nás ministranty naučil mít opravdu rád službu v kostele. Dalším důležitým krokem bylo moje civilní povolání – po vystudování střední hotelové školy jsem byl pět let zaměstnán na recepci tehdejšího hotelu Internacionál, mou bezprostřední pracovní náplní byla tedy služba jiným.

Když se po listopadu 1989 otevřely možnosti, přihlásil jsem se mezi prvními polisto-

padovými uchazeči ke studiu na KTF. Bylo mi tehdy asi 45 let a měli jsme již dávno naše čtyři děti. Po absolvování tohoto studia, tedy v roce 1996, jsem byl vysvěcen na jáhna.

Mezitím se změnilo i moje civilní povolání – v roce 1991 jsem nastoupil na Arcibiskupství pražské (AP) jako ekonom a začal jsem budovat celý ekonomicko-právní úsek arcibiskupství.

Po revoluci jsi zastupoval AP při přebírání budovy kostela, jsi tedy součástí dějin tohoto společenství od jejich samotného počátku. Můžeš je v hlavních bodech přiblížit?

V říjnu 1991 byla dekretem pana arcibiskupa ustanovena Duchovní správa u sv. Vojtěcha. Můj bratr Aleš byl tehdy ustanoven rektorem tohoto kostela. Mše svatá se sloužila zpočátku jen v neděli. Až časem začaly být slouženy mše i ve všední dny. Současně s Duchovní správou (DS) bylo založeno i Pastorační středisko a činnosti obou těchto institucí byly zpočátku úzce spojené. Některé akce, které začaly pod hlavičkou DS, časem přešly pod PS, a naopak

(např. nedělní setkávání lidí v problémech, kteří hledají Krista, nebo Akademie pro seniory).

V prvních letech, kdy obě instituce spojovala silná osobnost Aleše, se to moc nerozlišovalo; až později se PS soustředilo na přednáškovou činnost, zatímco DS měla na starosti duchovní činnost.

První tři roky jsme rostli v počtu, postupně návštěvníci bohoslužeb zaplnili přízemí, pak bylo nutno otevřít ochoz, a i ten byl postupně zaplněn. Od roku 1993 zde pravidelně každý rok probíhá příprava dětí na první sv. přijímání a příprava na biřmování.

Není snadné skloubit civilní povolání s církevním. Jak vypadá v současnosti tvůj běžný týden?

Od března 1997 jsem ekonomem Provincie kapucínů v ČR a zároveň odpovídám za provoz Lorety. To je práce na plný úvazek. Jáhenskou činnost vykonávám ve zbývajícím čase. Soustřeďuje se na službu společenství sv. Vojtěcha: připravuji zde všechny bohoslužby, jsem přítomen při páteční výuce a setkávání dětí, připravuji rodiče na křest dětí, připravuji snoubence na církevní sňatek, vedu celou úřední agendu a ekonomiku Duchovní správy. Kromě toho jsem v arcidiecézi odpovědný za duchovní přípravu budoucích trvalých jáhnů, což zahrnuje pohovory se zájemci o přípravu i s těmi, kdo již touto přípravou procházejí (podrobněji o přípravě k jáhenské činnosti pojednává současné číslo Arcidiecézního Zpravodaje). Na KTF mám několik přednášek ročně o ekonomické agendě farností. Jáhen je spolupracovníkem biskupa, takže kdykoliv mohu, jsem přítomen na bohoslužbách v katedrále.

Co ti dává největší uspokojení, co tě naopak při pohledu na toto společenství trápí?

Těší mě sloužit společenství, kde funguje to, kvůli čemu se schází. Za nejcennější část své činnosti považuji návštěvu nemocných s eucharistií.

Netěší mne malý zájem o bohoslužby ve všední den. Na mně samotném mě netěší případy, kdy dobře míněné věci jsou špatně prezentovány.

Děkuji za zajímavý rozhovor.

Hynek Krátký

Jak jsme hospodařili

Rok 2008 je v účetnictví uzavřen a můžeme si udělat přehled:

Příjmy celkem	764 568 Kč
sbírky	90 137 Kč
sbírky k odeslání.....	86 094 Kč
dary	388 337 Kč
Výdaje celkem	870 303 Kč
materiál	25 883 Kč
opravy	132 419 Kč
služby.....	328 040 Kč
sbírky odeslané.....	86 094 Kč
dary	72 867 Kč

V příjmech je třeba se zastavit u darů. Měli jsme příslib sponzorského daru 500 000 Kč, dostali jsme 200 000 Kč. Další dary pak byly menší – od jednotlivců. I když jsme nerealizovali všechno, co jsme původně zamýšleli, propad v příjmech je citelný. Pod pojmem odesílané sbírky jsou ty, které vyhlásilo arcibiskupství a jejichž výnos odesíláme.

Výdaje jsou pestřejší. Co se týče materiálu, podstatnou část představují nové záclony a závěsy. Pro zajímavost ještě jeden údaj: květiny, hostie a mešní víno představují za rok v našem hospodaření 40 000 Kč. Výdaje na opravy: byla dokončena oprava osvětlení, a pak některé drobnosti v zařízení.

Ve službách je největší položkou měsíční platba arcibiskupství (otop, voda, elektřina, telefon). Za rok to představuje 162 732 Kč. Další velkou položkou je úklid: 66 765 Kč. Roční nájemné platíme 42 000 Kč. Pak ještě byly jednotlivosti, jako některé náklady sou-

visející s připravovaným bezbariérovým vstupem, náklady s obstaráváním nových záclon, náklady na internet, na Vojtíka apod.

Částka „dary“, to je především 29 040 Kč jako náš příspěvek do svépomocného fondu arcidiecéze. Jeho výše je obecně stanovena jako 10 % ze sbírek. Arcibiskupství tyto prostředky používá ve prospěch diecéze. Další dary, to je příspěvek duchovní správy na tábor našich dětí, vánoční knihy ministrantům a nějaké ty drobnosti na mikulášskou apod. Zaplat Pán Bůh všem, kdo do našeho hospodaření přispěli.

Co nás čeká v roce 2009?

Jak jsem výše uvedl, nesplněný příslib výše sponzorského daru nám udělal problémy. Prakticky jsme vydali všechny peníze, které jsme měli. Musíme tedy v první řadě trochu vylepšit stav našich financí, abychom měli zase nějakou rezervu.

Bezbariérový vchod je připraven na papíře. Intenzivně se jedná s Úřadem městské části Praha 6 o financích. Bez jejich účasti není možno k akci přistoupit.

Jáhen Martin

Jak jsme plesali

Pátek třináctého bývá označován za nešťastné datum, ale my nejsme pověřiví a s klidem jsme právě tento únorový den pořádali již neuvěřitelný desátý ročník Svatovojtěšského plesu. Byl výjimečný v mnoha ohledech. Pojali jsme ho jako karneval a díky mnoha statečným a kreativním hostům jsme se mohli kochat krásnými modely: přišly např. dva gangsterské páry z dvacátých let minulého století, Pirot a Kolombína, Adams' family, Indové, tančily páry z rokoka i baroka. Součástí plesu byl také bohatý kulturní program, od operních árií přes ukázkou menuetu včetně živé hudby až po půlnoční překvapení, kdy vystoupili dva

světoví pěvci Milouš (Novák) a Vitouš (Grec). Letošní ples byl také ekumeničtější než ty předchozí, k pořadatelství jsme přizvali naše bratry z evangelického sboru v Bubenči. Velmi příjemná atmosféra je už téměř samozřejmou součástí plesu a za ní patří dík vám všem, kdo na naše plesy chodíte.

Doufejme, že se za rok opět setkáme v sále kardinála Berana a načneme další desítku farních plesů.

Katka Kufová

Teče nám do boční lodi?

Boční loď (ta vlevo, určená zejména pro rodiče s dětmi) – pro někoho možná zdroj hluku a rušení zbytku kostela, pro jiné jediná a jedinečná možnost vzít své děti (včetně těch neposedných) do kostela bez toho, že se po nich spoluvěřící budou otáčet a významně jim dávat najevo, že pokud neumí zvládnout své ratolesti, ať raději do kostela snad ani nechodí. Nicméně ani nám, rodičům, není jedno, když děti ruší a když se nechovají úplně jako v kostele na mši. Jistě není pochyb o tom, že pro většinu pětiletých dětí je současná podoba mše „pro dospělé“ trochu nudná, a tak jsme se začali zabývat tím, jak toto změnit (pravdou je, že ne všichni z rodičů považují za nezbytně nutné „prošlapávat“ dětem cestičku k Pánu, a dělat jim mši „zábavnější“ a „stravitelnější“ s poukazem na to, že si tím také prošli a navíc do kostela se nechodí za zábavou, ale setkat se s Pánem).

Shodli jsme se jak v rámci našeho společenství rodin, tak s některými dalšími rodiči stejně starých dětí a se společenstvím maminek, že by možným řešením této situace mohlo být větší zapojení dětí do mše svaté. Pokusili jsme se shromáždit co nejvíc nápadů a podnětů a požádali jsme P. Vladimíra o setkání, kde bychom probrali, co by bylo možné změnit nebo přidat do stávající podoby mše. Maminky

měly tři poměrně snadno realizovatelné nápady, které by mohly vtáhnout děti víc do dění během mše:

1. zavedení dětské společné modlitby otčenáše před oltářem a následné roznesení pozdravení pokoje rodičům a blízkým (toto už probíhá od čtvrté neděle v mezidobí),
2. zařazení nějaké dětské písničky, např. s kytarovým doprovodem, do vhodného místa v průběhu mše (tady zbývá vybrat pár písniček, které by se děti naučily a dohodnout s P. Vladimírem správné místo během mše),
3. vybrání a rozmnožení tematických obrázků, které by se vztahovaly k biblickým textům následující neděle, a které by si děti mohly např. vybarvit nebo dotvořit (ať už doma nebo přímo v kostele) a s případnou pomocí rodičů se tak připravit na mši svatou.

Realizace druhého a třetího bodu by mohla vypadat tak, že by (po dětské promluvě nebo na konci mše) děti dostaly papír, kde by z jedné strany byl obrázek vztahující se k nadcházející neděli a z druhé strany písnička, která se bude v neděli zpívat. Byli bychom rádi, kdyby se nám toto podařilo nastartovat od čtvrté neděle postní. Tak uvidíme. P. Vladimír přijal naši snahu o zapojení dětí s pochopením, s uvedenými návrhy v principu souhlasil a dal nám najevo svou podporu, ale také to, že budeme-li chtít něco změnit, musíme se snažit zejména my, rodiče. A tak za případné nápady na další vylepšení a možné zapojení dětí budeme vděční – můžete je posílat na adresu vojtaforchildren@seznam.cz. Na tuto adresu si můžete napsat o zaslání obrázku s písničkou na následující neděli.

A tak prosíme vás, rodiče stejně starých, ale třeba i starších či mladších dětí, o podporu. A vás, kteří děti v onom kritickém věku s sebou v kostele nemáte, o trpělivost a shovívavost. Věřte, že bychom byli rádi, kdyby se do kostela

na společné setkání s Pánem těšily naše děti stejně, jako se tam těšíme my, rodiče.

Jako rodiče si zároveň uvědomujeme, že ani všechny tyto naše snahy nenahradí výchovu a předávání víry v rodině a po zbývajících 167 hodin v týdnu, kdy nejsou děti na mši. To už ale začínáme další téma – křesťanská výchova v rodinách – které je jistě aktuální pro děti všeho věku (a zejména pro jejich rodiče). Budeme rádi, pokud se nám podaří tímto příspěvkem podnítit diskuzi jak na téma zapojování malých dětí při mši svaté, tak na téma křesťanské výchovy v rodinách. Těšíme se na další případné názory či zkušenosti v této oblasti.

Petr Cuhra, Martina Tesařová, Jana a Marek Voplakalovi, Adam Rakovský

„Výuka“ náboženství pro předškoláky a prvňáky

Náboženství probíhá v pátek od půl čtvrté do čtvrt na pět na ochozu před kaplí. Na přípravu hodin a práci s dětmi jsme dvě: Kateřina Janečková a Alena Zavadilová.

Celkem na náboženství chodí – více či méně pravidelně – třiatvacet dětí, na hodinách se jich obvykle sejde kolem patnácti. Program je zaměřený na děti věku předškolního a prvňáky, ale v posledních letech se zúčastňují i děti mladší – jde hlavně o malé sourozence dětí „řádně zapsaných“. Jejich maminky jsou poblíž a děti se mohou „stáhnout do bezpečí“. Tato „novinka“ má pro nás nevýhodu: malé děti občas přeci jen ruší; a skrývá jednu potenciální výhodu: možná z přítomných maminek budou jednou další vyučující... (Já jsem takhle přihlížela před asi třinácti lety na hodinách Štěpánky Ryšavé – pozn. A. Z.)

Po našich předchůdkyních (již zmíněná Štěpánka učivala předškoláky a Jitka Bořková prvňáky) jsme převzaly celkovou osnovu výuky, která je založená na vyprávění a rozmanitém zpracování biblických příběhů a probíhá

v dvouletých cyklech – jeden rok Starý zákon, druhý Nový zákon. Děti příběhy poslouchají, povídají si s námi o slyšeném, zpívají písničky a hrají hry vztahující se k tématu, přehrávají příběhy jako divadlo v improvizovaných kostýmech, kreslí a malují. Z každé hodiny vznikne kartička s obrázkem (znáte z nástěnky) a na konci roku dětem slavnostně předáme jejich „vlastnoruční“ svázanou ilustrovanou Bibli. Během roku máme několik opakovacích hodin, některé hodiny zahajujeme modlitbou a zpíváním v kapli.

Pokud by se ještě některé dítě chtělo přidat k letošní skupině, stačí, když se přijdete podívat kterýkoliv pátek.

Učit náboženství malé děti (zvláště tímto způsobem, ale jednodušeji to neumíme...) je trochu časově náročné (příprava programu, pomůcek, následné zpracování kartiček a knížek) ale zároveň radostné a velmi poučné pro vyučujícího.

Alena Zavadilová a Kateřina Janečková

Příprava dětí na svátosti

V našem společenství je léty prověřený způsob přípravy dětí na první přijetí svátosti smíření a první svaté přijímání. Letos bude příprava zahájena o druhé neděli postní, tedy 8. března.

Příprava probíhá každou neděli vždy po mši svaté a trvá asi dvacet minut. S rodiči připravujících se dětí se sejdeme v zahajovací den během setkání dětí. K probíhající přípravě dostanou rodiče písemné materiály, aby měli podklad pro probíhající týden.

K prvnímu přijetí svátosti smíření přistoupí děti v sobotu před Květnou nedělí, tedy 4. dubna, ve čtyři hodiny odpoledne. Obdobně bude probíhat po velikonocích i příprava na první svaté přijímání.

Termíny se rodiče dozvědí během postní přípravy.

jáhen Martin

Dobrá věc se podařila

V sobotu 14. února proběhla ustavující schůze České společnosti pro klinickou pastorační péči České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně (ČSKPP ČLS JEP). V tento den slaví celá Církev (výjimkou je území ČR a SR, kde se svátek/slavnost slaví 5. července) svátek svatých Cyrila a Metoděje, spolupatronů Evropy.

V roce 1997 mě pan biskup Škarvada, znalý, díky mnohaletému pobytu v exilu, situace v Evropě i v ostatním západním světě, poslal do Všeobecné fakultní nemocnice na Karlově náměstí, abych zkusila to, co je na západě běžné. Měla jsem v ruce čerstvý diplom z KTF, zkušenosti lékařky onkoložky a zkušenosti s vlastní těžkou nemocí a intenzivnějším duchovním zráním během doby, kdy jsem byla upoutaná na lůžko.

Hledání a nepřeborné množství těžkostí se staly součástí mého denního života. Dodnes nemám v nemocnici ani stůl ani židli. Mám ale řadu přátel v nemocnici i mimo ni – po celé republice i v zahraničí, a to ze všech církví, lidí zdravých i nemocných. A předpokládám, že kromě oficiálních přátel mimo náš čas a prostor, jsou mi nakloněni i ti, kteří prošli údolím smrti a které jsem měla tu čest doprovodit k branám, které lze překročit jen jednou.

Během let se stále jasněji ukazovalo, že je nezbytné vést oficiální dialog mezi lékaři a ostatními zdravotníky na straně jedné a zvolna se objevujícími pastoračními pracovníky/nemocničními kaplany na straně druhé. Objevila se mimo jiné myšlenka založit tzv. sekci při některé z odborných společností ČLS JEP. Vzhledem k tomu, že pastorační péče je nezbytná nejen pro nevléčitelně nemocné a umírající, ale také pro ty, u kterých se předpokládá vyléčení (nicméně jejich léčba je náročná, nebezpečná atp.), došli jsme k závěru, že bude lépe volit organizačně náročnější cestu. Rozhodli jsme se proto nezakládat sekci např. při

Onkologické společnosti nebo při Společnosti paliativní medicíny, ale založit samostatnou odbornou společnost, jejímiž členy mohou být vedle lékařů a dalších zdravotnických pracovníků (psychologové, sestry...), také nemocniční kaplani/pastorační pracovníci.

Pro založení nové odborné společnosti je třeba zpracovat nejen odborné podklady, ale také doložit, že bude schopná plnit poslání ČLS JEP, kam patří např. rozvoj a rozšiřování vědecky podložených poznatků lékařských věd a příbuzných oborů. Rovněž bylo třeba získat doporučující dopisy a záštitu špičkových odborníků. Přibližně od října jsem na všech těchto podkladech pracovala a vedla řadu jednání.

Vznik Společnosti zaštitili významné osobnosti české medicíny, především z 1. LF UK, většinou emeritní děkani této fakulty. Krátce před ustavující schůzí převzala patronát nad ustavující schůzí také MUDr. Zuzana Roithová, MBA, europoslankyně, bývalá ředitelka vinohradské nemocnice a ministryně zdravotnictví.

Předsednictvo České lékařské společnosti žádost na vznik společnosti projednalo a schválilo začátkem listopadu 2008. Pak následovala má mravenčí sekretářská a manažerská práce. K tomu je třeba připočítat řadu těžkostí, které jsou vždy se vším novým spojeny, a rovněž řadu negativních emocí lidí, kteří mají strach, závidí atp. Podotýkám, že jsem vše dělala ve svém volném čase bez nároku na jakoukoli finanční odměnu a náš obývací pokoj byl, a stále ještě je, změněn v mou pracovnu.

Ustavující schůzi, které se účastnilo přes sedmdesát osob, řídil doc. MUDr. P. Hach, CSc., Dr. med. h.c. Shromáždění zvolilo třináct členů výboru Společnosti a tři členy revizní komise. Výbor si pak zvolil svého předsedu (M. Opatrná), prvního místopředsedu (S. Brabcová – hlavní sestra nemocnice v Teplicích), druhého místopředsedu

(M. Hrnčiarik – pneumolog a onkolog FN v Hradci Králové), vědeckého sekretáře (P. Hach, mj. předseda adematického senátu 1. LFUK) a pokladníka (S. Stretti – nemocniční kaplanka CČSH ve FN Motol). Více informací na www.cskpp.estranky.cz.

MUDr. Marie Opatrná

Naše děti a trh práce

V Praze v Kongresovém centru proběhla ve dnech 5. a 6. února mezinárodní konference s názvem „Rodičovská péče o děti a politika zaměstnanosti“ s podtitulem Kolize nebo komplementarita, kterou uspořádalo Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR za podpory Evropské komise, a to s ohledem na současné české předsednictví v radě EU.

Konferenci zahájil místopředseda vlády ČR a ministr práce a sociálních věcí Petr Nečas, přítomen byl evropský komisař pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti Vladimír Špidla. Na pozvání do Prahy se sjeli ministři úřadů pro rodinu a rovné příležitosti, ředitelé ústavů zabývající se finančním a daňovým právem, rodinou a otázkami dětí, přítomni byli univerzitní vědci zabývající se rodinnou politikou a vztahem k politice zaměstnanosti z mnoha evropských zemí a USA. Vítaným hostem byl také prof. Allan C. Carlson, ředitel Centra pro studium otázek rodiny v Americe. Z evropského pohledu přišla známá socioložka z Katedry sociologie London School of Economics prof. Catherine Hakim s tématem „Sociální politika – pilíř rodičovství a činnosti ve prospěch rodiny“. Ze zdejších opor jmenujme prof. Lubomíra Mlčocha z Institutu ekonomických studií UK s přednáškou „Rodina jako priorita: sociálně soudržná, ekonomicky konkurenceschopná“. Mgr. Jana Jamborová přinesla téma „Komu patří naše děti aneb hledáme to nejlepší pro ty nejmenší a nejslabší?“. Už název její přednášky vystihuje cíl samotné

konference: tím byl vztah mezi rodinnou politikou, resp. domácí péčí a zaměstnaností.

Druhý den konference otevřel předseda Pontifikální rady pro otázky rodiny kardinál Ennio Antonelli podnětným příspěvkem „Jak udržet rodinu v době demografické krize a stavu nouze ve vzdělání“. I další příspěvky můžeme označit za velmi dobré a mnohé bylo inspirující. Mnozí se shodli na známé pravdě, že mateřství a otcovství je povolání, které patří a patří k těm nejužitečnějším a zároveň nejnáročnějším. Pracovní atmosféra v sále se nesla v tomto duchu – hledala se rovnováha mezi rodinou a prací, mnozí zdůrazňovali nutnost obnovení prestiže rodiny i nutnost obnovy generací. „Evropská společnost má jedinou budoucnost, a tou je rodina. Stále 80 % Evropanů žije v rodině, tak se není čeho bát,“ podotkla doslova jedna z přednášejících. „Důležité však je umožnit rodinám volbu, jakým způsobem se chtějí a potřebují o své potomky starat. Děti navíc nejsou privátní záležitost,“ dodala.

Přednášející se shodli na vytvoření národních programů (rodinné politiky). Každá země má odlišnou zkušenost i priority a EU má rozdílné principy. Prof. Héran z pařížského Národního ústavu pro demografická studia zdůraznil, že Evropa je v tomto smyslu fantastická laboratoř obrovské rozmanitosti chování jejích rodin. Nejedna zahraniční příspěvek začal vřelým poděkováním Čechům za odvážný přístup, se kterým nastolují horké téma často proti jednostranně zaměřeným názorovým skupinám v současné západní společnosti.

Děkujeme členu společenství u sv. Vojtěcha MUDr. Mariánovi Hoškovi, náměstkovi ministra práce a sociálních věcí, za perfektní organizaci i závěrečnou řeč, otci kardinálovi Miloslavu Vlčkovi, velké opoře ve věcech rodiny, Dr. Šturmovi za roztomilý překlad z italštiny a vzácnému hostu panu kardinálovi Ennio Antonellimu.

Více informací najdete na www.mpsv.cz

Jana Klepková

Program Pastoračního střediska na březen 2009

úterý	3.	19.30	Příprava na život v manželství (7/8) *; CPR
středa	4.	10.00	Společenství maminek s dětmi; DS
středa	4.	19.30	Postní zastavení u sv. Vojtěcha – PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD: „Na cestě obrácení“
pondělí	9.	20.00	Přednáška v rámci ČKA Prahy 6 – M. C. Putna; ČKA
úterý	10.	19.30	Příprava na život v manželství (8/8) *; CPR
středa	11.	9.30	Akademie nejen pro seniory: postní duchovní obnova – P. Ondřej Pávek; PS
středa	11.	19.30	Postní zastavení u sv. Vojtěcha – PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD: „Smysluplná askeze“
sobota	14.	9.00	Duchovní obnova pro farnost sv. Matěje a duchovní správu sv. Vojtěcha; DS
pondělí	16.	18.00	Setkání pastoračních asistentů, Svatá Hora *
středa	18.	10.00	Společenství maminek s dětmi; DS
středa	18.	19.30	Postní zastavení u sv. Vojtěcha Mons. doc. Aleš Opatrný, ThD: „Svatost smíření – radost nebo trýzeň?“
pátek	20.	20.00	Modlitba Taizé; DS
sobota	21.	9.00	Kurz pro lektory – Marie Fišerová a Mgr. Vladimír Málek
středa	25.	9.30	Akademie nejen pro seniory
středa	25.	19.30	Postní zastavení u sv. Vojtěcha PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD: „Jak žít křesťansky v neideálním světě?“
sobota	28.	9.00	Sobota pro manželky *; CPR

* jen pro přihlášené; CPR – Centrum pro rodinu; DS – Duchovní správa; ČKA – Česká křesťanská akademie

Stručně...

- ČKA Praha 6 zve na přednášku doc. M. C. Putny na téma „In God We Trust – Which One? aneb Křesťanství na americký způsob“ v pondělí 9. března ve 20 hodin u sv. Vojtěcha.
- V sobotu 14. března od 9 do 14 hodin bude postní rekolekce. Přijďte a pozvěte i své přátele a známé.

Postní doba a Svatý týden u svatého Vojtěcha 2009

1. 3.	1. neděle postní	10.00	mše svatá – přijetí katechumenů mezi čekatele křtu
14. 3.	sobota	9.00	postní rekolekce (do 14.00)
15. 3.	3. neděle postní	10.00	mše svatá – 1. skrutinium katechumenů
18. 3.	středa	17.30	mše svatá – svěření symbola katechumenům
19. 3.	čtvrtek	17.30	mše svatá – slavnost svatého Josefa
22. 3.	4. neděle postní	10.00	mše svatá – 2. skrutinium katechumenů
25. 3.	středa	17.30	mše svatá – slavnost Zvěstování Páně
29. 3.	5. neděle postní	10.00	mše svatá – 3. skrutinium katechumenů
1. 4.	středa	17.30	mše svatá – svěření Otčenáše katechumenům
5. 4.	Květná neděle	10.00	mše svatá s průvodem s ratolestmi
9. 4.	Zelený čtvrtek	19.30	mše svatá na památku Večeře Páně
10. 4.	Velký pátek	17.00	obřady na památku Umučení Páně
11. 4.	Bílá sobota	8.00	modlitba se čtením a ranní chvály
		8.30	složení vyznání víry, obřad Efeta, volba křestního jména a mazání olejem katechumenů
		21.00	velikonoční vigilie
12. 4.	Zmrtvýchvstání Páně	10.00	mše svatá – žehnání pokrmů
13. 4.	Pondělí velikonoční	10.00	mše svatá

Příležitosti ke svátosti smíření

Svátost smíření je možné přijmout každou neděli přede mší (od 9.12 do 9.45)

a v následujících termínech:

30. 3.	pondělí	16.00	děti do 10 let
31. 3.	úterý	17.30	mládež
6. 4.	pondělí	18.00	dospělí
8. 4.	středa	18.00	dospělí
11. 4.	sobota	9.00	dospělí (do 11.00)

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.

REDAKCE: Vít Grec, tel. 233 33 88 36, vit@grec.cz

Jana Klepková, tel. 603 10 14 39, jana.klepkova@centrum.cz

Hynek Krátký, tel. 222 94 54 47, hkratky@upcmil.cz

Jim odevzdávejte příspěvky. Za obsah odpovídá redakce.

Vojtík na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 4 Kč.